RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 88.480 van 29 juni 2000
in de zaak A. 81.874/VII-17.594.

In zake : Theo VERNAILLEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Theo VERNAILLEN op 8 januari 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 22 oktober 1998 houdende weigering van zijn erkenning als milieu-coördinator voor het Vlaamse Gewest;

Gelet op het arrest nr. 79.509 van 25 maart 1999 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van de procedure van 15 april 1999;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 25 januari 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 mei 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. DE PRETER die, loco Advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat M. COTTIELS die, loco Advocaat J. NIJS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak

1.1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1.1. Door het decreet van 19 april 1995 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende bedrijfsinterne milieuzorg worden in het Vlaamse milieurecht een aantal bepalingen opgenomen met betrekking tot de milieucoördinator. De artikelen 3.2.1. tot en met 3.2.5. van het decreet van 5 april 1995 geven onder meer aan welke inrichtingen een milieucoördinator

dienen aan te stellen, welke de taken zijn van een milieucoördinator, en dergelijke meer.

Op 26 juni 1996 neemt de Vlaamse regering een besluit tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning alsook van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne.

Door dit besluit wordt in Vlarem II een subafdeling 4.1.9.1. ingevoegd betreffende de milieucoördinator. Artikel 4.1.9.1.2. bepaalt de vereisten waaraan een persoon moet voldoen om als milieucoördinator te kunnen worden aangesteld. De vereisten die worden gesteld verschillen naargelang het een inrichting betreft die in de indelingslijst van Vlarem I in de vijfde kolom met de kenletter A dan wel met de kenletter B werd aangeduid.

1.1.2. Op 2 augustus 1996 dient verzoeker, die als ambtenaar bij de stad Ninove met loopbaanonderbreking is en sedert 1 december 1994 een zelfstandige activiteit van milieuconsulent heeft aangevat, bij het "Vlaams Ministerie van Leefmilieu, Afdeling Milieuvergunningen" een aanvraag in tot erkenning als milieucoördinator. Die aanvraag ziet er als volgt uit :

> "In het Belgisch staatsblad van 3 juli laatstleden verscheen het uitvoeringsbesluit d.d. 26 juni 1996 aangaande de verplichte aanstelling van een milieucoördinator in sommige categorieën van ingedeelde inrichtingen.
> Ingevolge de publicatie van dit uitvoeringsbesluit werd ik door diverse bedrijven gevraagd om op te treden als milieucoördinator.
> Met deze verzoek ik U beleefd mijn aanvraag als milieucoördinator A & B zoals bedoeld in artikel 4.1.9.1.2. §2, 2° d) voor te leggen aan de Vlaamse minister voor leefmilieu.
> In bijlage zend ik U ter vervollediging van mijn aanvraag volgende stukken :

- Getuigschrift d.d. 1 augustus 1996 van goed gedrag en zeden, geldend als bewijs inzake burgerlijke en politieke rechten;
- Afschrift verzekeringspolis inzake burger-rechterlijke beroepsaansprakelijkheid;
- Curriculum vitae met opgave van de nuttige ervaring van meer dan vijf jaar op het vlak van de bedrijfsinterne milieuzorg;
- Afschrift opleidingsgetuigschrift zoals bedoeld in artikel 59 van het Vlarem.

Ondergetekende verbindt er zich tevens toe om zich permanent bij te scholen inzake milieuwetenschappen, inclusief milieutechnologie en -recht evenals de taken vastgelegd in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door het volgen van cursussen, seminaries, studiedagen, en dergelijke.

(...)".

Uit het bijgevoegde curriculum vitae blijkt onder meer dat verzoeker het getuigschrift voor hoger secundair onderwijs heeft behaald.

1.1.3. Met een schrijven van 20 december 1996 vraagt de afdeling milieuvergunningen van AMINAL aan verzoeker om een inlichtingenformulier in te vullen.

1.1.4. Met een schrijven van 22 januari 1997 bezorgt verzoeker het ingevulde inlichtingenformulier terug.

In dat schrijven van 22 januari 1997 staat onder meer te lezen :

"Met de aangevraagde erkenning wordt in eerste orde de aanstelling als milieucoördinator beoogd in volgende 1° klasse ingedeelde vergunde inrichtingen (Zie detailgegevens in bijlage 5):

A) Milieucoördinator categorie B:

+ Brandstoffenstation 'PAUWELS Freddy' te 9400 Denderwindeke - Indelingsrubriek 17.3.9.3°.
+ Brandstoffendepot met servicestation 'Paul DE SMET' te 9405 Nederhasselt
  - Indelingsrubrieken 16.7.3° // 17.3.6.3° // 17.3.9.3°.
  - De aanstelling beoogt de ondersteuning van de interne milieucoördinator.
+ Brandstoffendepot met servicestation 'LIEVENS Paul' - Nieuwerkerken-Aalst.
  - Indelingsrubriek 17.3.9.3°.

+ Bvba 'Kleiprodukten HOVE' te 9400 Ninove - Indelingsrubriek 30.9.
+ Brandstoffenstation 'LANGENDRIES Antoon' te 9400 Ninove - indelingsrubriek 17.3.9.3°.
+ Brandstoffendepot N.V. 'DE BOITSELIER Willy' te 9400 Okegem-Ninove
  - Indelingsrubrieken 17.3.6.3° // 17.3.9.3°.
+ Schroothandel 'VAN DEN BROUCK-DE SUTTER' te 9400 Ninove - Indelingsrubriek 2.2.2.c).3°.

B) Milieucoördinator categorie A:

+ NV G.R.D.-DIEPENDAELE-Garagewerkplaats met tankcleaning en carwash te 9400 Ninove.
  - Indelingsrubrieken 2.3.2.a) // 17.3.9.3°.
+ N.V. REMITRANS-Transportbedrijf met garage-werkplaats, tankcleaning & carwash te Ninove.
  - Indelingsrubrieken 2.3.2.a) // 17.3.9.3°.

Bovenvermelde opgave van hinderlijke bedrijven mag zeker niet als limitatief worden beschouwd wat betreft de toekomstige aktiviteiten van milieu-coördinator.

Ik bevestig hierbij nogmaals de juistheid van de verstrekte gegevens en verklaar tevens te voldoen aan de gestelde erkenningsvoorwaarden wat betreft minimum einddiploma en nuttige ervaring van meer dan 5 jaar op het vlak van bedrijfsinterne milieuzorg, zoals voorzien in artikel 4.1.9.1.2.1.§1 en §2a)b)&c) van het besluit van 26 juni 1996 van de Vlaamse Regering, betreffende de bedrijfsinterne milieuzorg".

Verzoeker bezorgt ook nog een aantal bijkomende documenten, waaronder het bekwaamheidsdiploma van hoger secundair onderwijs dat toegang verleent tot het hoger onderwijs.

1.1.5. Met een brief van 15 juli 1997 vraagt de afdeling milieuvergunningen van AMINAL aan verzoeker onder meer wat volgt :

"Ten einde voor uw aanvraag een beslissing te kunnen voorbereiden, zou ik U dan ook willen vragen mij afschrift van een einddiploma van een universitaire of daarmede gelijkgestelde opleiding en/of een zeer omstandig verslag voor te leggen waaruit ondubbelzinnig en controleerbaar blijkt dat U over een afdoende in aanmerking komende ervaring in de bedrijfsinterne milieuzorg beschikt die U in de gelegenheid zou stellen de taken van milieucoördinator op een efficiënte wijze uit te oefenen".

1.1.6. Met een schrijven van 6 oktober 1997 deelt verzoeker mee dat hij over geen universitair einddiploma beschikt, maar wel over vijf jaar praktische ervaring op het vlak van de bedrijfsinterne milieuzorg. Voorts schrijft hij :

> "Teneinde de erkenning van milieucoördinator B niet langer uit te stellen ben ik indien nodig uiteraard bereid om de erkenning van milieucoördinator A, in eerste fase slechts te laten gelden voor de aangevraagde inrichtingen met de eraan gekoppelde indelingsrubrieken".

1.1.7. Met een schrijven van 12 januari 1998 deelt de afdeling milieuvergunningen van AMINAL aan verzoeker mee dat zij diens kennis en aanspraken in verband met een erkenning als milieucoördinator, onder meer wenst te toetsen via een interview.

1.1.8. Op 27 januari 1998 wordt verzoeker gehoord door de afdeling milieuvergunningen. In dit verslag staat onder meer te lezen wat volgt :

> "Bij brief van 6 mei 1997 werd door de heer VERNAILLEN THEO een aanvraag ingediend tot erkenning als externe milieucoördinator.
> De aanvraag strekt ertoe zowel voor inrichtingen die met de kenletter A als kenletter B zijn aangeduid onder de vijfde kolom van de lijst van de bij bijlage 1 van titel 1 van het Vlarem als hinderlijk beschouwde inrichtingen, de functie van milieucoördinator te kunnen uitoefenen. In een brief van 6 oktober 1997 stelt aanvrager voor om 'teneinde de erkenning van milieucoördinator B niet langer uit te stellen ben ik indien nodig bereid om de erkenning van milieucoördinator A, in eerste fase te laten gelden voor de aangevraagde inrichtingen met de eraan gekoppelde indelingsrubrieken'.
> (...)
> Vooraf neemt de vergadering er nota van dat de brief van 6 oktober 1997 geenszins neerkomt op het feit dat betrokkene afziet van zijn erkenning als milieucoördinator niveau A.
> Op grond van het afgenomen intervieuw concludeert de vergadering unaniem dat de heer THEO VERNAILLEN onvoldoende geschikt is om de taken van milieucoördinator zoals bepaald in het decreet van 19 april 1995 betreffende de bedrijfsinterne milieuzorg, zowel

voor de inrichtingen aangeduid met de kenletter A als deze met de kenletter B, op een degelijke wijze uit te voeren".

1.1.9. Op 7 oktober 1998 brengt de afdeling milieuvergunningen haar advies uit. Voorgesteld wordt "de heer VERNAILLEN Theo niet te erkennen als milieucoördinator voor de inrichtingen die met de kenletters A of B zijn aangeduid onder de vijfde kolom in de lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen, zoals bedoeld in bijlage 1 van titel 1 van het Vlarem".

In het advies staat bij "voorwerp van de aanvraag" te lezen :

"De aanvraag strekt ertoe de functie van milieucoördinator te vervullen bij inrichtingen die onder de vijfde kolom in de lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen (bijlage 1 van titel 1 van het Vlarem) met de kenletters A of B zijn aangeduid.
(...)
Overwegende dat de aanvraag ertoe strekt de functie van milieucoördinator uit te oefenen in inrichtingen die onder de vijfde kolom van de lijst van de als hinderlijk ingedeelde inrichtingen zowel met de kenletter A als B zijn aangeduid;
Overwegende dat met betrekking tot de uitoefening van de functie van milieucoördinator voor inrichtingen die met de kenletter A zijn aangeduid onder de vijfde kolom in de lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen, zoals bedoeld in bijlage 1 van titel 1 van het Vlarem, de aanvrager niet over het vereiste diploma beschikt zoals voorgeschreven door artikel 4.1.9.1.2. van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, zoals gewijzigd bij besluit van 26 juni 1996;
Overwegende dat artikel 4.1.9.1.2. §2 1° b) van titel 2 van het Vlarem voorschrijft dat een persoon die een nuttige ervaring van meer dan vijf jaar heeft op het vlak van de bedrijfsinterne milieuzorg over geen einddiploma van een universiteit of een einddiploma van hoger onderwijs op universitair niveau moet beschikken; dat uit de voorgelegde stukken noch uit het horen van de aanvrager op 27 januari 1998, mag worden geconcludeerd dat deze over een ervaring beschikt in de bedrijfsinterne milieuzorg waaronder wordt bedoeld het opzetten van een milieuzorgsysteem in de bedrijven;

Overwegende dat uit het bovenvermelde blijkt dat de voorgenomen aanstelling niet voldoet aan de bepalingen van artikel 4.1.9.1.2. §2 1° b) van titel 2 van het Vlarem; dat bijgevolg de heer VERNAILLEN Theo niet kan worden erkend als milieu-coördinator".

1.1.10. Op 22 oktober 1998 wordt het thans bestreden besluit genomen, waarbij aan verzoeker de erkenning als milieucoördinator wordt geweigerd.

Het bestreden besluit verwijst naar verzoekers aanvraag, naar het advies van de afdeling milieuvergunningen van de administratie milieu-, natuur-, land- en waterbeheer en bevat alsdan volgende overwegingen :

"Overwegende dat de aanvraag ertoe strekt de functie van milieucoördinator uit te oefenen in inrichtingen die onder de vijfde kolom van de lijst van de als hinderlijk ingedeelde inrichtingen zowel met de kenletter A als B zijn aangeduid;

Overwegende dat met betrekking tot de uitoefening van de functie van milieucoördinator voor inrichtingen die met de kenletter A zijn aangeduid onder de vijfde kolom in de lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen, zoals bedoeld in bijlage 1 van titel 1 van het Vlarem, de aanvrager niet over het vereiste diploma beschikt zoals voorgeschreven door artikel 4.1.9.1.2. van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, zoals gewijzigd bij besluit van 26 juni 1996;

Overwegende dat artikel 4.1.9.1.2. §2 1° b) van titel 2 van het Vlarem voorschrijft dat een persoon die een nuttige ervaring van meer dan vijf jaar heeft op het vlak van de bedrijfsinterne milieuzorg over geen einddiploma van een universiteit of een eind-diploma van hoger onderwijs op universitair niveau moet beschikken; dat uit de voorgelegde stukken noch uit het horen van de aanvrager op 27 januari 1998, mag worden geconcludeerd dat deze over een ervaring beschikt in de bedrijfsinterne milieuzorg waaronder wordt bedoeld het opzetten van een milieuzorgsysteem in de bedrijven;

Overwegende dat uit het bovenvermelde blijkt dat de voorgenomen aanstelling niet voldoet aan de bepalingen van artikel 4.1.9.1.2. §2 1° b) van titel 2 van het Vlarem; dat bijgevolg de heer VERNAILLEN Theo niet kan worden erkend als milieu-coördinator".

Deze overwegingen zijn dezelfde als verwoord in het advies van de afdeling milieuvergunningen van 7 oktober 1998.

Het weze opgemerkt dat vóór de geciteerde overwegingen in de aanhef van het bestreden besluit wordt gesteld : "Gelet op het ongunstig advies van 7 oktober 1998 van de afdeling Milieuvergunningen van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer".

1.1.11. Het bestreden besluit wordt aan verzoeker verzonden met een aangetekend schrijven van 10 november 1998.

1.1.12. Met een schrijven van 13 november 1998 vraagt verzoeker of de vraag om erkenning als milieu-coördinator voor de inrichtingen die met een kenletter B zijn aangeduid, in een afzonderlijk ministerieel besluit is opgenomen.

1.1.13. Met een schrijven van 25 november 1998 laat de afdeling milieuvergunningen aan verzoeker onder meer weten wat volgt :

> "Op uw vraag of de erkenning als milieucoördinator voor de inrichtingen die in de vijfde kolom van de indelingslijst met de kenletter 'B' zijn aangeduid, in een afzonderlijk ministerieel besluit werd opgenomen, is het antwoord negatief. Immers, bij uw brief van 06-10-1997, stelde u voor om 'teneinde de erkenning van milieucoördinator 'B' niet langer uit te stellen, bereid te zijn de erkenningsaanvraag van milieucoördinator 'A' in een eerste fase slechts te laten gelden voor de aangevraagde inrichtingen met de eraan gekoppelde indelingsrubrieken'. De reglementaire bepalingen terzake laten echter niet toe dat een erkenning als extern milieucoördinator slechts zou gelden voor een beperkt aantal inrichtingen en/of rubrieken. Uit het interview dat U op 27-01-1998 werd afgenomen werd U ingelicht over het feit dat een erkenning geen beperkingen kan inhouden zoals hiervoor vermeld en bleek geenszins uw intentie de aanvraag te beperken tot erkenning als milieucoördinator niveau 'B'.
>
> Rekening houdend met hetgeen voorafgaat heeft de afdeling Milieuvergunningen zich verplicht gezien een

unaniem ongunstig advies aan de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling te formuleren";

2. De gegrondheid van het beroep

2.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel aanvoert :

"Schending van artikel 4.1.9.1.2. §2, 1° en 2°, d van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, van de Motiveringswet van 29 juli 1991 en de algemene motiveringsplicht,

doordat het bestreden besluit de aanvraag tot erkenning de plano afwijst op het motief dat de verzoeker niet beschikt over een universitair einddiploma of over vijf jaar nuttige ervaring op het vlak van de bedrijfsinterne milieuzorg,

terwijl de genoemde vereisten slechts van tel zijn in het kader van de toekenning van de erkenning als milieucoördinator voor inrichtingen die met de kenletter A zijn aangeduid onder de vijfde kolom in de lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen, zoals bedoeld in bijlage 1 van titel 1 van het Vlarem, en de aanvraag niet enkel betrekking had op deze zogenaamde A-categorie, maar ook op de zogenaamde B-categorie, waarvoor minder strenge vereisten gelden, waaraan de verzoeker in elk geval wél voldoet,

zodat de beslissing niet deugdelijk is gemotiveerd";

dat hij daarbij volgende toelichting verstrekt :

"In een brief van 25 november 1998 aan de verzoekende partij licht de afdeling Milieu-vergunningen van AMINAL de genomen beslissing als volgt toe:

'Op uw vraag of de erkenning als milieucoördinator voor de inrichtingen die in de vijfde kolom van de indelingslijst met de kenletter 'B' zijn aangeduid, in een afzonderlijk ministerieel besluit werd opgenomen, is het antwoord negatief. Immers, bij uw brief van 06-10-1994, stelde u voor om 'teneinde de erkenning van milieucoördinator 'B' niet langer uit te stellen, bereid te zijn de erkenningsaanvraag van milieucoördinator 'A' in een eerste fase slechts te laten gelden voor de aangevraagde inrichtingen met de eraan gekoppelde indelingsrubrieken'. De reglementaire bepalingen terzake laten echter niet toe dat een erkenning als extern milieucoördinator slechts zou gelden voor een beperkt aantal

inrichtingen en/of rubrieken. Uit het interview dat U op 27-01-1998 werd afgenomen werd U ingelicht over het feit dat een erkenning geen beperkingen kan inhouden zoals hiervoor vermeld en bleek geenszins uw intentie de aanvraag te beperken tot erkenning als milieucoördinator niveau 'B''.

In de eerste plaats worden in deze passage onlogische gevolgtrekkingen gemaakt. Uit de mede-deling van de verzoeker dat deze bereid is zijn erkenningsaanvraag te beperken, wordt hier afgeleid dat hij niet bereid zou zijn andere beperkingen te aanvaarden. Het zelfde kan overigens worden gezegd ten aanzien van de interpretatie van het verslag van het interview d.d. 27 januari 1998, waarin te lezen staat :

'Vooraf neemt de vergadering er nota van dat de brief van 6 oktober 1997 geenszins neerkomt op het feit dat betrokkene afziet van zijn erkenning als milieucoördinator niveau A.'

Volgens de interpretatie die de minister nu aan deze zinsnede geeft, zou dit betekenen dat de aanvrager afzag van zijn erkenning als milieucoördinator niveau B, klaarblijkelijk aan de hand van het adagium 'qui peut le plus, peut le moins'. Nochtans gaat een dergelijke benadering even manifest in tegen de bewoordingen van de aanvraag als tegen de bedoeling van de aanvrager. Uit alle elementen van het dossier blijkt dat de aanvraag moest worden geïnterpreteerd als een aanvraag tot erkenning als milieucoördinator niveau A of, in subsidiaire orde, minstens niveau B. Het lijkt moeilijk de zinsnede 'teneinde de erkenning van milieucoördinator 'B' niet langer uit te stellen' anders te interpreteren. Een en ander zou in deze optiek overigens beter verzoenbaar zijn met de logica van de vereisten die aan milieucoördinatoren worden gesteld en waarbij wie erkend is als coördinator niveau A tevens de opdrachten mag uitvoeren die kunnen worden toevertrouwd aan een coördinator niveau B. Ook deze vaststelling is een -zij het ditmaal correcte- toepassing van het bovenvermelde adagium 'quit peut le plus, peut le moins'.

Dat de aanvraag van de verzoekende partij dus moest worden beschouwd als een aanvraag met twee subsidiaire 'lagen', moest de Minister bijgevolg redelijkerwijze duidelijk zijn. In het bestreden besluit wordt dit onderscheid echter niet gemaakt en het besluit kon evenzeer een antwoord zijn op een loutere aanvraag tot erkenning als milieucoördinator niveau A, hoewel uit de bewoordingen zelf van het besluit blijkt dat dit niet de vraag was.

Bijgevolg diende de aanvraag weliswaar in eerste instantie, maar niet alleen aan de vereisten van artikel 4.1.9.1.2. §1.1° b), maar in tweede instantie ook aan de vereisten van artikel 4.1.9.1.2. §1.1° c) van Vlarem II te worden getoetst. Het is immers in

deze niet duidelijk hoe de vaststelling dat de verzoekende partij geen einddiploma van een universiteit of van hoger onderwijs op universitair niveau verwierf, gekoppeld aan de (overigens betwistbare- zie verder) vaststelling dat hij geen nuttige ervaring van meer dan vijf jaar zou hebben op het vlak van de bedrijfsinterne milieuzorg zou kunnen leiden tot een weigering van een erkenning op niveau B, waar niet wordt betwist dat de verzoeker beantwoordt aan het vereiste diploma van hoger secundair onderwijs verworven te hebben en evenmin wordt ingegaan op eventuele tekortkomingen op het vlak van andere vereisten.

Deze weigering-in-subsidiaire-orde (die niet betwist kan worden nu bij een schrijven van 25 november 1998 werd medegedeeld dat geen afzonderlijk besluit zal worden getroffen inzake de erkenning op niveau B) is in het geheel niet gemotiveerd. Nochtans blijkt uit de algemeenheid van de bewoordingen van het beschikkende gedeelte van het besluit,

'Aan de heer VERNAILLEN Theo (...) wordt de erkenning geweigerd als milieucoördinator',

dat deze beslissing wel degelijk genomen werd. Bijgevolg is duidelijk sprake van een motiverings-gebrek dat aanleiding dient te geven tot nietig-verklaring, nu Uw Raad in het arrest HALLUENT (nr. 40.442 van 22 september 1992) beslist heeft :

'Overwegende dat toegespitst op het administratief contentieux de zin van de formele motivering ten opzichte van degene die betrokken is bij een bestuurshandeling is hem een zodanig inzicht te verschaffen in de motieven van die handeling dat hij in staat is terdege te oordelen of het zin heeft zich tegen die handeling te verweren met de middelen die het recht hem verschaft.'

Dit is in casu overduidelijk niet het geval";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat in de aanhef van het bestreden besluit wordt verwezen naar het ongunstig advies van de afdeling milieuvergunningen van AMINAL van 7 oktober 1998, dat aan dit advies het verslag van de vergadering van 27 januari 1998 is gehecht, dat uit die documenten afdoende blijkt dat verzoeker wel een voldoende theoretische kennis kon laten gelden, maar dat hij de praktische technische kennis en dus de ervaring mist op het vlak van de problematiek "rond de bedrijfsinterne milieuzorg" en dit zowel voor wat betreft de eisen gesteld voor de milieucoördinator van de categorie A en

van de categorie B; dat zij van oordeel is dat het in het schorsingsarrest gestelde dat "nergens uit de bestreden beslissing blijkt waarom verzoekers aanvraag om een erkenning als milieucoördinator voor een inrichting van de categorie B wordt afgewezen; dat blijkbaar zelfs geen onderzoek aan deze aanvraag werd gewijd terwijl nochtans verzoeker over het voor zulk een erkenning vereist getuigschrift van hoger secundair onderwijs beschikt", haaks staat op de inhoud van het advies van de afdeling milieuvergunningen van AMINAL, waarin staat vermeld dat verzoeker onvoldoende geschikt is om de taak van milieucoördinator voor beide categorieën uit te oefenen om reden dat "zijn praktische technische kennis inzake het in diverse domeinen van de milieuproblematiek invoeren, toepassen en evalueren van milieuvriendelijke produktiemethodes of produkten bijna onbestaande moet zijn (...)", dat nochtans ook een "milieucoördinator B" niet alleen houder moet zijn van een getuigschrift van hoger secundair onderwijs of hoger secundaire leergangen, maar dat hij naar luidt van artikel 4.1.9.1.2., § 2, 1°, a), van Vlarem II eveneens over de nodige technische kennis moet beschikken om problemen te bestuderen die zullen rijzen inzake milieu, dat aangezien de strekking van het bestreden besluit dezelfde is als deze uitgebracht in het advies van de afdeling milieuvergunningen en het bestreden besluit daarnaar verwijst, verzoeker ten onrechte stelt dat het weigeringsbesluit niet afdoende is gemotiveerd; dat zij erop wijst dat met een brief van 25 november 1998 verzoeker kennis heeft gekregen van voornoemd advies van de afdeling milieuvergunningen; dat, tenslotte, zij er aan toevoegt dat de overige in het bestreden besluit opgenomen motieven inzonderheid betrekking hebben op het niet voldoen door verzoeker aan de eisen inzake opleiding en ervaring voor de erkenning van milieu-coördinator categorie A zoals voorgeschreven door artikel 4.1.9.1.2., § 2, 1°, a) en b), van Vlarem II;

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord repliceert dat de stelling van de verwerende partij moeilijk valt te verzoenen met de letterlijke bewoordingen van het bestreden besluit, dat de enige concrete overwegingen die daarin worden vermeld duidelijk slaan op een erkenning in categorie A, dat op geen enkele wijze werd nagegaan of verzoeker, die meerdere functies heeft vervuld in het kader van zijn tewerkstelling bij de stad Ninove, al dan niet voldeed aan de vereiste van de drie jaren nuttige ervaring, zoals vermeld in artikel 4.1.9.1.2., § 2, 1°, b), van Vlarem II, dat indien de verwerende partij op verantwoorde wijze ook de erkenning van categorie B had willen weigeren, zij alsdan ten minste de moeite diende te nemen ook de specifieke erkenningsvoorwaarden voor deze categorie aan een onderzoek te onderwerpen, dat enkel kan worden vastgesteld dat in casu dit niet is gebeurd;

2.4.1. Overwegende dat artikel 4.1.9.1.2., §§ 1 en 2, van Vlarem II luidt als volgt :

> "§ 1. Als milieucoördinator kan enkel een persoon worden aangesteld die over de vereiste kwalificaties en eigenschappen beschikt om de in artikel 4.1.9.1.3. bedoelde taken naar behoren te vervullen.
> § 2. Onverminderd de bepalingen van § 1 moet de milieucoördinator met ingang van 4 juli 1997 voldoen aan de volgende nadere eisen:
> 1° eisen inzake opleiding en beroepservaring:
> a) een voldoende kennis bezitten van de milieuwetgeving en -reglementering van toepassing op de inrichting(en) waarvoor hij als milieucoördinator is aangesteld, alsmede van de nodige technische kennis om de problemen te bestuderen die zullen rijzen inzake milieu;
> b) voor de inrichtingen die in de lijst van bijlage 1 bij titel I van het VLAREM onder de 5de kolom met de letter 'A' zijn aangeduid, alsook voor de milieutechnische eenheid of een groep van inrichtingen die een dergelijke inrichting omvat :
> - ofwel, houder zijn van een einddiploma van een universiteit of van een einddiploma van hoger onderwijs op universitair niveau;
> - ofwel, een nuttige ervaring van meer dan vijf jaar hebben op het vlak van bedrijfsinterne milieuzorg;

c) voor de inrichtingen die in de lijst van bijlage 1 bij titel I van het VLAREM onder de 5de kolom met de letter 'B' zijn aangeduid, alsook voor de milieutechnische eenheid of een groep van inrichtingen die een dergelijke inrichting en geen als bedoeld sub 1° omvat, van:

- ofwel, houder zijn van een getuigschrift van hoger secundair onderwijs of hogere secundaire leergangen;
- ofwel, een nuttige ervaring van meer dan drie jaar hebben op het vlak van bedrijfsinterne milieuzorg;

d) zich permanent bijscholen inzake milieuwetenschappen, inclusief milieutechnologie en -recht evenals inzake de taken vastgelegd in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door het volgen van cursussen, seminaries, studiedagen, e.d.;

de bijscholing van de milieucoördinator bedraagt ten minste 30 uur per kalenderjaar; de aan bijscholing bestede tijd wordt voor milieucoördinator-werknemer van de exploitant beschouwd als normale werktijd en de daarbij horende kosten worden vergoed door de exploitant;

seminaries, studiedagen e.d. komen slechts in aanmerking voor de permanente bijscholing mits de inhoud van deze seminaries, studiedagen e.d. betrekking heeft op de leefmilieuproblematiek in het algemeen;

2° overige voorwaarden:

(...)";

2.4.2. Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat verzoeker een aanvraag deed om te worden erkend als milieucoördinator voor inrichtingen van categorie A en B; dat, in achtgenomen het gegeven dat wie erkend is als milieucoördinator voor categorie A meteen erkend is als milieucoördinator voor categorie B -want wie aan de vereisten van categorie A voldoet, voldoet meteen ook aan de vereisten van categorie B-, een aanvraag voor zowel categorie A als B redelijkerwijze enkel zo kan worden uitgelegd dat in hoofdorde een erkenning voor categorie A wordt aangevraagd en in ondergeschikte orde voor categorie B, dit wanneer zou blijken dat een erkenning van categorie A niet kan worden verleend; dat uit de brief van 6 oktober 1997 van verzoeker aan AMINAL waarin hij meedeelde : "Teneinde de erkenning van milieucoördinator B niet langer uit te

stellen ben ik indien nodig uiteraard bereid om de erkenning van milieucoördinator A, in eerste fase slechts te laten gelden voor de aangevraagde inrichtingen met de eraan gekoppelde indelings-rubrieken", blijkt dat verzoekers aanvraag voor een erkenning voor de categorie B onverkort behouden bleef; dat evenwel, blijkens de sub 1.1.10. weergegeven motivering van het bestreden besluit aan verzoeker de erkenning als milieucoördinator in zijn geheel, dus zowel voor de categorieën A als B werd geweigerd met als motivering dat verzoeker niet over een einddiploma van een universiteit of van hoger onderwijs op universitair niveau beschikt en evenmin over een nuttige ervaring van meer dan vijf jaar op het vlak van bedrijfsinterne milieuzorg, hetgeen de niet-cumulatieve voorwaarden zijn voor een erkenning in de categorie A; dat evenwel nergens uit het bestreden besluit blijkt waarom verzoekers aanvraag om een erkenning als milieu-coördinator voor een inrichting van de categorie B wordt afgewezen; dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord wel verwijst naar het ongunstig advies van de afdeling milieuvergunningen van 7 oktober 1998 waarnaar in het bestreden besluit zou zijn verwezen; dat zij in het bijzonder volgende passus aanhaalt uit het aan dat advies gehechte verslag van de hoorzitting van 27 januari 1998 "(...) dat zijn (verzoekers) praktische technische kennis inzake het in diverse domeinen van de milieuproblematiek invoeren, toepassen en evalueren van milieuvriendelijke produktiemethodes of produkten, bijna onbestaande moet zijn", maar dat wordt vastgesteld dat nergens in het bestreden besluit die specifieke motivering uit dat verslag als weigeringsmotief voor verzoekers erkenning als milieucoördinator voor de categorie B werd opgenomen, terwijl nochtans de overwegingen die in het bestreden besluit werden opge-nomen inzake het niet voldaan zijn "aan de bepalingen van artikel 4.1.9.1.2., § 2, 1°, b), van Vlarem II" die betrekking hebben op de erkenning voor de categorie A

integraal en letterlijk zijn overgenomen uit het advies van de afdeling milieuvergunningen van 7 oktober 1998 (zie sub 1.1.9.); dat het in de aanhef van het bestreden besluit louter gestelde "gelet op het ongunstig advies van 7 oktober 1998 van de Afdeling Milieuvergunningen van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Water-beheer" dan ook niet als een formele motivering voor de niet-erkenning van verzoeker als milieucoördinator in de categorie B kan worden beschouwd; dat het middel in de besproken mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 22 oktober 1998 houdende weigering van de erkenning van Theo VERNAILLEN als milieucoördinator voor het Vlaamse Gewest.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van het annulatieberoep, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. LAVRYSEN,	staatsraad,
Mevr.	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A.-M. GOOSSENS. **M.-R. BRACKE.**